

„Nesúd'te, aby ste neboli súdení, akou mierou budete vy merať, takou sa nameria aj vám.“

Ja som to nevymyslela, hovorí sa o tom v Biblii a musíte uznať, že niečo to do seba má.

Odhliadnuc od toho, že Vás nechcem zaťažovať liturgickými kázňami o zmysle bytia, znova som sa zaplietla do pavučiny nezmyselnej životnej drámy, ktorej som sa stihla pokloniť s pokorou.

Nemyslím si, že som výstredná, skôr som akousi malou sivou myškou nášho mesta, ktorá aj spätne pretáča stránky vo svojej

knihe života, aby svojším spôsobom doplnila štrbiny „orbitálnej duševnej samovraždy“, keď sa pozabudla primerane doceniť. Ja a moje úbohé premárnené roky!

„Lebo ja na nič nemám, mňa nikto nechce, mňa nikto nemá rád, celý svet sa mi obrátil chrbtom...bla,bla,bla,bla...bla,bla,bla,bla a bla,bla,bla,bla“

Dnes dám čo mám, čo nemám hľadá, aby som mala do budúca čo dať. Keď už všetko zo seba rozdam a mne zostane len „vlastné Ja“, zvíťazím nad rafinovanou ilúziou frekventovanej otázky: „Načo som „Ja“ vlastne žila?“

Hm, dnes som sa hrabala v kontajneri a bola som: „**Fuuuj-kaka**“ špinavá :))

Z 10 Topchart's reakcii získali prvé dve miesta hneď zlatú medailu, ostatné neboli až také podpichovačné, tie sa mi preto nepodarilo oceniť.

„Buueee, šprce sa v kontajneri“

„Aha má na sebe značkové tričko, asi ho vyhrabala v kontajneri“ (Keby som vedela ako sa pridáva sem zvukový súbor, tak namiesto slov Vám prihodím extrémny výsmech)...nuž, ale toto je fakt neslýchané, tiež som si to stihla uvedomiť, akurát sa mi už nechcelo hodiť do „gala“.

Takže...takéto poburujúce reakcie u niektorých z Vás vyvolal môj postoj k životu malého chlapčeka, ktorý statočne bojuje o to, aby sa uzdravil.

Pretože sú na svete ľudia, ktorí túžia žiť plnohodnotným životom napriek tomu, že sú bezbranne odkázaní na pomoc druhých. Je ich plno, mnohí z nich sú rovno pred našim nosom, obďaleč, či v rôznych zákutiach sveta.

Hlavné je, aby sa zdržiavali za územím nášho zdravého rozumu, tam ich nikto nehľadá. Veď zdravý rozum nám „normálnym“ nekáže, aby sme sa hrabali v separovanom odpade medzi fľašami, že?

Nuž, mne zrejme dnes preskočilo a keď tým prispejem k tomu, že pre niekoho svitne nová nádej, mne to za Váš posmech stojí! Znova a zas, aj tisíckrát keď chcete :))))

Nie, nebojte sa o mňa, zatiaľ nie som odkázaná na zozbierané železo, zvyšky jedál či podobný humus, o to viac ma zaujímajú **umelohmotné vrchnáčky z nepotrebných PET fliaš**, čiže akokoľvek Vás môj „prečin roka“ trápi – teší – lynčuje z tohto uhľa pohľadu patríam medzi nadštandardný luxus.

Pustila som sa do toho na vlastnú päsť za pomoci tých, ktorí ma podporujú a ktorí mi veria. Za necelé **2 hodiny** sa pozbieralo **355** umelohmotných vrchnáčikov, čo činí približne **1 kg** a k chlapčekomu dobru cca **18 centov** - mám pokračovať??? Asi nie :(((, ale odpustite mi, aj zajtra sa budem šprtať medzi fľašami. Myslím tak k večeru, medzi 20.00 – do 21.00 a teda môžete ma prísť povzbudiť.

Nuž, prečo som nevypísala len strohý oznam na webstránku v štýle: „*Pomôžte mi.*“ ... Presne pre toto! Prečítaš si? A? Prídeš s otvorenou náručou? Prídeš mi pomôcť?

Pýtam sa, prídeš mi pomôcť???

Hmmmmmm....

Kolotoč prekliatych, sarkastických súhrnov našej osobnosti...neprestajne súdime, súdime a súdime. ***Bohatých súdime, že si nevedia predstaviť biedu, chudobných súdime, že nemajú na bohatých. Chorých súdime, že nedbajú viac o svoje zdravie, zdravých súdime, že žijú prehnaným životným tempom. Vstaneme súdime, ľahneme si súdime, h...o vieme, ale odsúdiť sme už stihli!***

Nuž, súdim aj ja. Súdila som tých, ktorí na mňa zazerali ako na úbohú žobráčku šprtajúcu sa v smetiach :). Súdila som tých, ktorí súdili mňa. Súdila som na základe vlastných dojmov. Súdila som vediac, že to nie je správne. Hm... vedome som súdila. Hnusná som :(((

Nepodľahla som však ošial'u, že som aspoň o stotinu lepšia. A čo by som bola? Nie som!

Akurát, že zbieram vrchnáčky, aby sa mohlo uzdraviť jedno malé dieťa.

A to je asi tak všetko na čom mi dnes záleží.

PS. Dnes je to „včera“, nezabudnite!

Vaša Dadka